

Prirodopisno-natoroznansko polje.

Rujavi hrošč.

Rujavi hrošč ali navadni keber (*Melolóntha vulgaris*), katerega vsi prav dobro poznate, spada med one živali, ki je imenujemo žuželke. Kaj so žuželke in kako se spreminjajo, to ste slišali v zadnjem številu „Verteca“. Danes vam hočem le nekoliko povedati o našem navadnem hrošču, ki se prikaže konec meseca aprila ali v začetku meseca maja, t. j. ob času, ko večidel že vsa naša drevesa listje poganjajo. Otroci imajo tega hrošča zeló radi, ter ga tudi prav dobro poznajo. Truplo je črne barve; na zadku pa vidimo sedem, roženastih, črnih, belopikastih obročkov. Gornji krili ste terdi, rudečorujavi; pod temi ste pa zopet dve mrežasti, previdljivi krili, s katerimi leta. Na glavi ima dve rujavi tipalnici, ki imate na odebeljenem koncu šopek mahalčastih listkov. Nog ima šest z ostrimi krempljci, s katerimi se po drevesnem listju poprijemlje in okleplje. Po dnevi sedi večidel po drevesnem listju ali mladikah prav mirno, kakor bi spal, in se lahko pobere ali otrese; zvečer pa glasno brenčaje s svojimi tovarši okoli roj. — Ta hrošč je največi sovražnik kmetijstva, ker nam objeda drevesno listje, cvetje in mlado sadje, ter tako veliko škode naredi, posebno ako se pokaže v velikih tropah, kar se navadno vsako četrto leto zgodi. Hrošči se sicer kmalo zopet zgubé v zemljo, od koder so prišli, ležejo jajca in kmalu potem poginejo. Iz jajčic se pa čez kake 4—6 tednov izležejo červom podobne ličinke ali ogerci (podjédi), ki se redé s koreninami različnih rastlin in so zeló požrešni. Ti červi prerijejo zemljo na vse strani in ponavljajo to jako škodljivo delo 3—4 leta. Naposled so podobni 2 palca dolgim, rumenkastobelim, členastim červom (glej podobo), ki imajo na prvih treh obročkih po

3 pare nog. Na koncu četrtega poletja se zarijejo skorej seženj globoko pod zemljo, se zapredejo v mešičke in na spomlad se potem prikažejo kot popolni hrošči. Iz tega menda lahko umejete, zakaj se ravno vsako četrto leto prikaže toliko hroščev. Ako se ne motim, bode ravno letos tako imenovano „hroščevo leto“ in hroščev bomo imeli zopet v neizmernem številu. — Otroci! ako želite, da bote imeli v jeseni kaj sadja, že zgodaj se spravite nad tega sovražnika in pokončujte ga kolikor morete in znate. Zjutraj zgodaj in zvečer v hladu otre-sajte marljivo drevje, in hrošči vam bodo padali kakor orehi na rjuho ali plahto, katero ste razgernili pod drevo. Vse take hrošče poberite potem v kak žakelj in poparite je s kropom, da poginejo. — Ogerci ali podjédi se pa še najlože zatarejo, ako se zemlja marljivo prekopava. Na ta način se ta merčes spravi na zemljino poveršje in vrane, kavke, škerjanci in razni drugi tiči je pozobljejo. Tedaj otroci! rok ne smemo križema deržati, ako hočemo, da bomo imeli v jeseni kaj jesti!

T.